

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
Najstarejši
slovenski dnevnik
v Ohio
Oglasi v tem listu
so uspešni

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
The Oldest
Slovene Daily
in Ohio
Best Advertising
Medium

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK) AUGUST 6, 1945

STEVILKA (NUMBER) 182

Novice iz Jugoslavije

ZAVEZNIKI NE RAVNAJO LEPO S KOROSCI

LJUBLJANA, 25. julija—Koroški Slovenci, ki so se 17. julija vrnili iz koncentracijskih taborišč v Nemčiji, so bili poslani v jezuitske barake v Celovec, kjer je tudi precej ustašev. Slovenci morajo živeti v sobah brez postelje ali slame. Zdravstvene razmere so neznosne, hrana pa je zelo slaba. Medtem pa dobivajo ustaši izvrstno hrano. In kar je še več—ustaši so oboroženi, da pazijo na Slovence.

Poveljnik stotnik Chamberlain ni naklonjen internirancem. Ko so Slovenci poslali protestno delegacijo k poveljniku radi slabe hrane in slabega postopanja z njimi, jih Chamberlain ni hotel sprejeti, izvemši enega zastopnika, kateremu je pojasnil, da smatra hrano popolnoma zadovoljivo.

22. julija so bili interniranci obveščeni, da se tisti Korošci, ki imajo svoje domove, lahko vrnejo domov, drugi pa naj ostanejo pri sorodnikih. Zavezniki pa še niso ničesar storili, da bi Nemcem odvzeli lastnino (ki je bila po sili vzeta Slovincem), niti ti nemški naseljenci ne kažejo nikake namere, da bi to lastnino pustili.

V TRSTU BO POSTAVLJENO NOVO LJUDSKO SODIŠČE

TRST, 24. julija—Zavezniški governer Trsta in Slovenskega Primorja polk. Bauman je povabil zastopnike ljudskega sodišča in zastopnike bivših italijanskih sodišč na razgovor dne 20. julija. Na seji, ki je trajala štiri ure, so razpravljali o metodi za ustanovitev novega ljudskega sodišča, ki bo sodilo vojne zločince. Governer Bauman se je posvetoval z zastopniki višjega ljudskega sodišča dr. Pucem in dr. Trlonjo ter s predsednikom Okrajnega ljudskega sodišča dr. Venturinijem, kateri imajo imenovati za člana odbora za sestavo listo sodnikov za ljudsko sodišče, dva Slovence. Istočasno imajo predsednik italijanskega prizivnega sodišča, višji tožitelj ter predsednik italijanskega okrajnega sodišča imenovati dva Italijana v ta odbor—in vsi štirje bodo izvolili petega člana odbora, ki bo predsedoval.

Ta odbor petih članov bo sestavil listo 150 delavskih ljudi, izmed katerih bo zavezniška vojaška uprava na priporočilo predsednika okrajnega sodišča izbrala 75 članov ljudskega sodišča. Člani ljudskega sodišča morajo biti moralno in politično spremjilivi in ne mlajši kot 30 let. Vse smrtnne kazni bo moral potrditi feldmaršal Alexander ali pa governer okupacijske zone.

ITALIJANSKA IN SLOVENSKA MLADINA POZDRAVLJA "VELIKO TROJICO"

POSTOJNA, 25. julija—Sportni oddelki jugoslovanske vojske so obdržali tekme in sestanke 21. in 22. julija. Teh se je udeležila mladina iz Trsta in drugih delov Slovenskega Primorja, ki je pod zavezniško okupacijo. Omladince je sprejela vojska in okrog 2,000 prebivalcev Postojne in okolice.

Ob tej priliki je bilo manifestirano veliko edinstvo italijanske in slovenske mladine. Mladina iz Trsta, Slovenskega Primorja, Postojne in okolice je poslala naslednjo brojavko Churchill, Trumanu in Stalinu: "V soglasju s krimskimi resolucijami o narodnih pravicah glede samoodločbe fer v bratskem edinstvu med italijansko in slovensko mladino Trsta, Postojne in Ljubljane, vam pošiljamo naše tople pozdrave iz našega sestanka, na katerem manifestiramo bratstvo in edinstvo naših narodov, ter upamo, da bo na vašem velikem sestanku izbrisana krivica, ki je bila storjena našemu narodu."

Nadalje je bila poslana resolucija Narodni osvobodilni fronti Slovenije, v kateri je mladina izrazila svojo odločnost obvarovati in če potreba boriti se za vse uspehe osvobodilne borbe ter svoje zaupanje, da bo program Narodne osvobodilne fronte izveden. Pozdravni telegram je bil poslan tudi maršalu Titu, v katerem je bila izražena ljubav in občudovanje mladine.

PRIPRAVE ZA TRETJE ZBOROVANJE AVNOJA

BELGRAD—Tukaj se delajo velike priprave za tretje zborovanje AVNOJA in kongres Narodne osvobodilne fronte. AVNOJ bo vključeval nadaljnjih 120 poslancev. Na ta način bo jugoslovanska poslanska zbornica razširjena in bo vsebovala tudi člane stare skupščine, kateri so bili izvoljeni 11. decembra 1938, kakor tudi zastopnike onih političnih strank, ki do sedaj niso bile zadostno zastopane v AVNOJU.

Naprej se lahko pove, da bo tretje zborovanje AVNOJA uspešno. Razpravljalo se bo o postavah glede konstituentne skupščine, o volitvah poslancev in o drugih važnih zadevah. Predložena bo tudi postava glede civilnih uradnikov in civilne službe. Postavljena bo povsem na popolnoma novi in demokratični podlagi. Prekinila bo vse obstoječe uradniške kategorije, avtomatična povišanja državnih uradnikov ter izsiljevanje nesposobnih uradnikov. Povišanja in nagrade uradnikov bodo pod novo postavo odvisna popolnoma od zaslužnosti.

Naciji so odnesli iz Rusije zbirke neprecenljive znanstvene vrednosti

V ruskem informacijskem bulletinu poroča prof. Peter Pogrebujac, tajnik Ukrajinske akademije znanosti, kako so naciji plenili ruske znanstvene zavode in odnesli iz njih zbirke neprecenljive vrednosti.

Iz geološkega instituta so odnesli okostje prazgodovinskega slona, ki je bilo edino te vrste na svetu. (Okostja te vrste se običajno sestavljajo iz kosti več živali.) Odnesli so tudi okostje votlinskega medveda, zemljevid predkambrijske Ukrajine in slikovne podobe geoloških prizorov, katere je naredil

sloviti ukrajinski slikar Ižakovič. Naciji so tudi ukradli paleontološko zbirko, katere se ne da nadomestiti, in material glede vretenčarjev, katerega se je zbiralo skozi desetletja. Odnesli so največje meteorite in zbirke ukrajinskih dragocenih kamnov, kakor tudi knjižnico instituta, ki je štela 120.000 knjig. Dragoceno opremo laboratorija so bodisi izropali ali pa uničili.

Iz instituta za rastlinstvo so Nemci odnesli herbarije, ki so vsebovali 105.650 rastlin, katere so ruski in ukrajinski botaniki zbirali nad sto let.

ZA BOŽIČ BOSTE ŽE LAHKO KUPILI RADIJSKI APARAT

WASHINGTON, 4. avgusta.—Neki visok uradnik produkcijskega odbora je nocoj rekel, da bodo civilisti za letošnji božič že lahko kupili radijske aparate. Rekel je dalje, da se bo skupno z radijskimi aparati vrnilo kmalu v trgovske izlozbe tudi mnogo drugih zaželenih predmetov, katerih ni mogoče kupiti, odkar je vojna produkcija ustavila njih izdelovanje.

Kakor se je zvedelo, so vladne oblasti dovolile tovarnarjem, da v zadnjih treh mesecih tekočega leta izdelajo 2,500,000 radijev, oziroma polovico predvojne civilne produkcije, in da se bo v prihodnjem letu proizvodnja radijev vrnila na normalno stopnjo.

BIVŠI KURJAC NA LADJI JE BRITSKI MINISTER

LONDON, 4. avgusta.—Premier Attlee je danes imenoval nadaljne člane svojega kabineta, med katerimi je 44-letni Walter James Edwards, ki je bil nekoč kurjač na neki britski bojni ladji, sedaj pa je postal prvi lord admiraliteta, oziroma minister mornarice.

Med novimi člani kabineta je sedem ministrov, ki so bili nekoč premožarji.

Novi minister mornarice je služil pri mornarici tekom prve svetovne vojne in se je vrnil zopet v mornarico leta 1939, ko se je udeležil bojev pri Dunkirku. V parlament je bil prvič izvoljen leta 1942. Kot minister bo dobival \$6,000 letne plače.

Laval trdi, da je preprečil usmrčenje Bluma in Reynauda

PARIZ, 4. avgusta.—Pierre Laval je danes tekom procesa proti svojemu bivšemu šefu, maršalu Petainu, slikal samega sebe kot človeka, ki je proti lastni volji sodeloval z Nemci, in trdil je, da so Nemci nameravali usmrtiti dva bivša premierja, Leona Bluma in Paula Reynauda, in da je edino on preprečil, da se to ni zgodilo.

Laval, ki je bil že v odsotnosti obsojen na smrt kot vodilni kolaborator z nacija, toda sedaj čaka na dejansko obravnavo kot izdajca, je na vprašanje o usmrčenju ministra Georgesa Mandela trdil, da mu o njegovi smrti ni bilo ničesar znanega.

Laval je tekom izpričevanja priznal, da je najboljši obsojenec človek v Franciji, ampak izrazil je trdil, da sta on in Petain "rešila Francijo" popolnega uničenja."

Rekel je dalje, da je dvakrat zavrnil nemško prizadevanje, da bi Francija postala vojaška zaveznica tretjega rajha, in sicer enkrat ob času ameriške invazije Severne Afrike.

Šef režima v Vichyju je vztrajal, da so se francoske sile v Severni Afriki zoperstavljale Amerikancem vsled tega, "da preprečijo nemški napad", ampak priznal je, da sta dva ameriška diplomata zahtevala pojasnila za njegov notorični govor, v katerem je izrazil željo za nemško zmago.

Gowanda, N. Y.—Hitro se je morala podvreči težki operaciji na žolčnih kamnih Angela Buščaj. Operirana je bila 29. julija.

Franco se bridko pritožuje, da se dela krivica

MADRID, 5. avgusta.—General Franco je danes podal izjavo, v kateri se bridko pritožuje, da je bila deklaracija velikih treh skrajno "krivična" in da "odklanja" sklep potsdamske deklaracije, ki je dala klobfuto njegovemu režimu s tem, da mu je zaprla vrata v organizacijo Združenih narodov.

Rekel je, da je Španija "miroljubna in civilizirana država," in da bo čas dokazal, da jo je pristranska propaganda krivično obsodila.

Dohodki v novem fiskalnem letu se znatno skrčijo

WASHINGTON — Budžetni urad je danes posvaril, da se bodo dohodki delavcev, ki so odvisni na mezde in dobički trgovcev v novem fiskalnem letu, ki se je pričelo 1. julija, znatno skrčili.

Poglavitni vzrok temu bo, ker je vlada znižala vojna naročila za 20 milijard dolarjev. V minulem fiskalnem letu, ki se je končalo 30. junija, je vlada potrošila za vojna naročila 90 milijard dolarjev, za sedanje fiskalno leto pa je določenih v ta namen samo 70 milijard.

Iz poročila budžetnega urada je dalje razvidno, da bodo skupni stroški zvezne vlade v novem fiskalnem letu znašali 85 milijard, skupni dohodki pa 39 milijard. Javni dolg se bo zvišal v prihodnjih 12 mesecih z 259 milijard na 295 milijard, primanjkljaj v isti dobi pa bo znašal 46 milijard.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

Hermine, Pa.—Dne 21. julija je po dolgi bolezni tukaj umrla Mary Cirar, stara blizu 69 let in rojena v Sloveniji. V Ameriki je bila 48 let. Zapušča pet sinov in štiri hčere, vsi poročeni razen enega.

Strabane, Pa.—Dne 26. julija je tukaj umrla Jennie Midoffer, stara 46 let in doma iz Gornje Dobre pri Podnartu, Gorenjsko, odkoder je prišla v Ameriko pred 24 leti. Podlegla je radi operacije v bolnišnici. Zapušča moža, sina, dve hčeri in sestro, v starem kraju pa brata in dve sestri.

Mt. Harris, Colo.—V tukajšnji srednji šoli je z odliko graduiral John A. Gazewood (Gazvod). Bil je "valedictorian" ali govornik na šolski izpitni slavnosti. Kot odlični dijak je dobil prosto šolnino za Colorado School of Mines.

Chicago.—Poročila sta se Cpl. Edward Tomažin, sin družine Anton Tomažin, in Rose Kleiderman, hčerka Rose Kleiderman. Ženin je prišel iz Nemčije domov na 33-dnevni dopust.

Superbombniki udarili 4 japonska mesta, ki so bila naprej posvarjena

Gen. MacArthur dobil komando nad invazijsko armado na otočju Rjukju; japonska bolniška ladja opremljena s topovi in vojaki

GUAM, 6. avgusta—Včeraj je ameriška komanda z letali posvarila prebivalce štirih japonskih mest, da bo izvršeno nanje zračni napad, danes je bilo svarilo že izpolnjeno, ko je 580 superbombnikov streslo nanje 3,850 ton eksplozivnih in vžigalnih bomb. Med drugim je bila napadena velika rafinerija v Ube.

Letalci, ki so se vrnili z napada, poročajo, da so dosegli "dobre in izborne uspehe."

Naprej objavljeno svarilo na japonska mesta, ki so določena za tarčo napadov, je del živčne vojske, za katero se je odločila ameriška komanda, da se zdržbi moralo japonskega prebivalstva.

Na seznamu mest, ki so bila posvarjena, da jih čaka enaka usoda, je še 17 mest. Poprej je bilo pod sličnimi okoliščinami bombardiranih že deset japonskih mest.

13. zračna sila premaknjena na Okinavo

MANILA, 4. avgusta.—Gen. MacArthur je danes naznanil, da je prevzel komando nad vsemi japonskimi Rjukju otoki, ki so sedaj okupirani od ameriških sil, ležečimi južno od Japonske, vključivši Okinavo. Ti otoki bodo služili kot baza za organiziranje masne invazije domačih japonskih otokov, je izjavil general.

Istočasno je bilo naznanjeno, da je 13. zračna sila, ki je bila tekom zadnjih mesecev glavna ameriška sila na južnih Filipinih, Novi Gvineji in Vzhodnih indijskih otokih, premeščena na otočje Tjukju.

Zloraba bolniške ladje od Japoncev odkrita

MANILA, 4. avgusta.—Gl. stan gen. MacArthurja je danes naznanil, da je bila v bližini holandsko-portugalskega Timorja v Banda morju zajeta neka japonska ladja, ki je nosila znake kot bolniška ladja, dejansko pa je bila opremljena s topovi in vojaki, ki so bili našeljeni kot ranjenci.

Zajeta ladja bo privedena v neko zavezniško luko. Na krovu ladje so bili najdeni "bolniški zaboji", v katerih so bili topniški naboji in druge vrste municija.

TEŽKE OBSODBE ZA KOLABORATORJE Z NACIJO V FRANCIJI

PARIZ, 3. avg.—Na dosmrtni zapor s trdim delom je bila danes obsojena 19-letna blondinka Helene de Tranze, šest njenih moških tovarišev pa je bilo obsojenih na smrt radi kolaboracije z Nemci.

Vsi so bili spoznani krivim, da so tekom okupacije denuncirali francoske patrijote nemškim oblastim.

Danes je bil ustreljen kot izdajica Paul Ferdonnet, ki je bil nedavno obsojen radi širjenja nacijske propagande potom radijske oddaje v Stuttgartu.

NEMŠKE TISKARNE SE MORAJO REGISTRIRATI

BERLIN, 3. avg.—Maršal Zuckov je odredil, da morajo do 10. avgusta nemške tiskarne v ruski okupacijski coni registrirati vso opremo, in da ne morejo sprejeti nobenih naročil, razen takih, ki jih odobrijo sovjetske oblasti.

Novi grobovi

FRANCES FLORJANČIĆ

Po dolgi bolezni je umrla Frances Florjančič, rojena Ule, stara 41 let, stanujoča na 871 E. 67 St. Doma je bila iz vasi Grahovo pri Cerknici, odkoder je prišla v Cleveland pred 24 leti. Tukaj zapušča soproga Johna, hčer Vero in sina Johna ter brata Louis Ule. Pogreb se bo vršil v sredo ob 1:30 uri popoldne iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda na Whitehaven pokopališče.

ANTON SVETINA

Včeraj zjutraj je po kratki bolezni umrl v Emergency Clinic bolnišnici Anton Svetina, star 68 let, stanujoč na 14607 Thames Ave. Doma je bil iz vasi Breg, fara Briznica na Gorenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 39 leti. Soproga Rose mu je umrla leta 1941. Tukaj zapušča dva brata Johna in Jacka, v stari domovini pa štiri brate: Lovrena, Tomaža, Jožefa in Valentina, ter sestro Johanno. Pogreb se bo vršil v torek ob 8. uri zjutraj iz pogrebnege zavoda August F. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9. uri in nato na Calvary pokopališče.

BARBARA JURATOVIĆ

V soboto večer je preminila na svojem domu Barbara Juratović, rojena Markusič, stara 69 let, stanujoča na 22900 Ivan Ave., Euclid, O. Doma je bila iz sela Novo na Hrvatskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 30 leti. Bila je članica Altarnege društva fare sv. Kristine. Tukaj zapušča žalujočega soproga Franka, štiri hčere: Ann, Mrs. Rose Kozel, Mrs. Barbara Skebe in Katherine, dva sina Petra in Johna ter enajst vnukov, in stari domovini pa hčer Marijo. Pogreb se bo vršil v sredo ob 8:45 uri zjutraj iz pogrebnege zavoda August F. Svetek 478 E. 152 St., v cerkev sv. Kristine ob 9:30 uri in nato na pokopališče sv. Pavla.

Sin trdi, da je maršal Rommel izvršil samomor

BAD TOLZ, Nemčija—Manfred Rommel, 17-letni sin nemškega feldmaršala Ervina Rommela, je danes podal zapriseženo izjavo, v kateri je rekel, da je njegov oče izvršil samomor, potem ko mu je bilo dano na izbiro, da se sam pokonča ali pa bo moral umreti, ker je bil osumljen, da je bil zapleten v zaroto proti Hitlerju v zvezi z izjalovljenim bombnim napadom, ki je bil vzprijorjen na nacijskega feldmaršala 20. julija 1944.

Slično izjavo je ameriškim oblastim dal 25. junija gen. Fritz Bayerlain, bivši šef Rommelovega štaba, medtem ko so Nemci 15. oktobra 1944 naznanili, da je Rommel podlegel ranam.

Mladi Rommel je potrdil, da je bil njegov oče 15. julija tekom nekega ameriškega zračnega napada nekje v Franciji ranjen, da pa je že skoro okrevljal, ko mu je bilo dano na izbiro, da izvrši samomor ali pa bo usmrčen kot zarotnik proti Hitlerju.

VETERANI DOBILI JAKO MALO OD VLADE ZAJAMČENIH POSOJIL

V državi Ohio je danes okrog 97,000 vojakov, oziroma veterancev, ki so se vrnili iz druge svetovne vojne. V smislu takozvane G. I. zakona je vsak veteran upravičen dobiti posojilo, za polovico katerega do vsote \$2,000 nudi jamstvo zvezna vlada.

Toda do danes je dobilo taka od vlade zajamčena posojila samo 1,200 veterancev, ki so kupili domove, farme ali pa so šli v trgovino.

Ampak celo od teh posojil jih je bilo danih za nabavo doma v večjih mestih zelo majhen odstotek, to pa vsled tega, ker so cene domovov tako narastle, da večina prisilcev ne more kvalificirati za taka posojila.

Posledica tega je, da je razočaranje med veterani nad poslovanjem G. I. zakona jako veliko. Najbolj so razočarani veterani, ki bivajo v velikih mestih, kajti cene so v njih odsotnosti tako narastle, da je vladna pomoč zanje postala dejansko brezpomembna.

NADALJNE OBSODBE MORILCEV AMERIŠKIH LETALCEV V NEMČIJI

MONAKOVO, 3. avg.—Radi mora dveh ameriških avijakov, ki sta bila ubita 29. avg. 1944 v druhalskem napadu blizu Frankfurta, sta bila danes obsojena dva nemška civilista.

Vojaška komisija 3. ameriške armade je obsodila na smrt na vislicah 40-letnega Nikolaja Pachingerja, bivšega policijskega načelnika v Gross Gerau in očeta osmerih otrok, ter Henrička Flannausa, prebivalca omejenega vasi. Obravnavi je prisotnovalo 40 nemških civilistov.

Pred nekaj dnevi pa je bilo za sličnih zločin obsojenih na smrt osem nemških civilistov, med katerimi sta bili tudi dve ženski.

Gambler najden mrtev

V soboto je bilo najdeno v nekem jarku blizu konjskega dirkališča Ascot Park v Summit okraju truplo znanega clevelandskega gamblerja Johna Pojisa. Preiskava je dognala, da je možki, ki je bil 60 let star, umrl vsled srčne kapi. Vrši se preiskava, da se dožene, kako je truplo prišlo v jarek.

ENAKOPRAVNOST

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
 6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-13
 Issued Every Day Except Sundays and Holidays
 SUBSCRIPTION RATES: (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
 (Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	\$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	\$3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
 (Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
 (Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

EDVARD KARDELJ.
 podpredsednik jugoslovanske vlade

O današnjih glavnih naloga Jugoslavije

III.

Vsa ta dejstva torej zahtevajo od nas, da zagrabimo v verigi z vsemi silami tisti člen, ki se imenuje produkcija in trgovina. Toda, da bi mogli to storiti, je treba zlasti videti in odstraniti nekaj najosnovnejših slabosti in napak v delu naših voditeljev in odgovornih delavcev. Našteli jih bomo samo nekaj:

1. Treba je čim prej odstraniti tisto nesistematičnost pri delu, tisto beganje od naloge do naloge, ki ovira, da bi se katera koli naloga stvarno do konca realizirala. Na ta način postajajo naši voditelji sužnji brezštevilnih vsakodnevni težav in odvezta jim je možnost, da s koncentracijo sil na enem, na najodločilnejšem mestu, razbijejo verigo težav in da se tako trdno postavijo na noge. Potem bo mnogo lažje reševati tudi druge stranske naloge. Treba je uvesti pri delu načrt, sistem in organizacijo in ne dovoliti, da se vsled pritiskā drugorazrednih vprašanj in nalog zaide s te poti.

2. V naših gospodarskih prizadevanjih se je pojavil nek grob centralizem, ki je postal resna ovira pri obnovi. Brez dvoma je v vojnem času, kakršen je sedanj, in zaradi njegove opustošenja, neobhodno potrebno, da se centralizirajo gospodarski naporji vseh naših narodov, ker samo tako lahko zmagamo uničevalne sile. Toda med centralizmom in centralizmom je velika razlika. Je nek centralizem, ki z združevanjem naporov množic od spodaj dosega maksimalne uspehe. Obstoja pa tudi birokratski centralizem, ki se vrti v vse in ki od zgoraj ukazuje s papirnati odloki, ki so često v popolnem nasprotju z dejanskim stanjem. Mislim, da je prav tega drugega škodljivega centralizma pri nas mnogo in da zelo pogosto od zgoraj veže našim voditeljem roke in noge. Podedovali smo ga s starim uradniškim aparatom in znebimo se ga lahko samo z mobilizacijo množic od spodaj.

Ta dejstva ne veljajo samo za odnos med centralnimi in federalnimi organi, temveč prav tako tudi med federalnimi in okrožnimi ter okrajnimi organi oblasti. Naši voditelji pa ne smejo postati negibljivi, statični, kadar je govora o "kompetencah", o katerih se danes toliko govori. "Kompetence" niso in ne morejo biti enkrat za vselej določene, temveč se menjajo po potrebi, kakor to zahteva objektivno stanje. Gotovi sektorji našega gospodarstva, ki morajo biti danes neizbežno centralizirani, bodo prešli jutri v kompetenco federalnih oblasti. Toda — nasprotno — ne moremo danes obnoviti gotovih sektorjev splošno državnega značaja v gospodarstvu, če ne prevzamejo prehodno nase te naloge federalne oblasti, to je, ako jih ne izročimo v njihovo kompetenco.

V glavnem, mislim, moramo danes postaviti vprašanje takole: potrebno je strogo centralizirati razpolaganje z izvori in z njihovo delitvijo, a prav tako tudi razpolaganje z vsakodnevno produkcijo. Toda v pogledu obnove in neposredne delavne kontrole je treba omogočiti maksimalno iniciativo federalnih organov oblasti. Pri tem vsakodnevnom delu je treba z ozirom na svetovne potrebe postavljati osnovne razmejitve kompetenc centralnih in federalnih oblasti.

"Taka razmejitev," je rekel tovariš Tito v svojem članku "Pomen odlokov AVNOJ-a," "se lahko vrši že sedaj, v procesu te vojne, a pri tem je treba paziti, da se to dela zelo pazljivo in s popolnim medsebojnim sporazumevanjem." A to pomeni, da se to razmejevanje ne sme prepuščati papirnati, birokratskim odlokom uradnikov, ki se še niso vživeli v bistvo federacije, temveč doslovno, — kakor pravi tovariš Tito — "s polnim medsebojnim sporazumevanjem" med centralnimi in federalnimi oblastmi.

3. Tesno je povezano z gornjim vprašanjem tudi dejstvo, da je škodljivi centralizem v veliki meri zadušil tudi iniciativo množic od spodaj. Birokrati so razumeli, da pomeni centralizirati ta ali drugi sektor, pahniti množice od neposrednega sodelovanja na tem sektorju, odvzeti jim iniciativo in skrb za ta sektor.

Ni je nevarnejše napake od te. Za vse naše uspehe

POLOŽAJ V GRČIJI

(Ta članek O.N.A. je bil napisan še pred veliko zmago britanske Labor Party, kar se mora vzeti v obzir. Nikakega dvoma ni, da bo delavski režim v Angliji drugače postal v Grčiji kot pa je Churchillova vlada.)

Politične borbe na Grškem se počasi približujejo novemu višku. Prvaki obeh starih republikanskih strank so ponovno intervenirali pri admiralu Petros Voulgaris-u, ministerskem predsedniku, v svrhu primerne zaščite, da ne bo nobenega potvarjanja rezultatov glasovanja.

Tudi M. Kafantaris, prvak progresivne stranke, je storil isto in pravil, da je celo prijavil vladi nekaj posebno jasnih slučajev, v katerih so bile posameznikom odvzete njihove demokratske pravice. Te prijave je podprl z nepobitnimi dokazi. Dalje je prijavil tudi več slučajev monarhističnega terorizma napram članom različnih levičarskih organizacij.

Vse te razgovore med prvaki različnih strank in grškim ministerskim predsednikom so zastrle oblasti z zavoso strogega molka, toda vaš dopisnik je vendar izvedel, iz zanesljivih virov, da je admiral Voulgaris izjavil, da bo odstopil, ako bi republikanske skupine sklenile, da v masah ne glasujejo. Toda istočasno namigavajo nekateri teh prvakov političnih strank, da je

vlada sama vdeležena v enem fašističnem pokretu takozvanih "vigilant". Nekateri teh prvakov so šli celo tako daleč, da trde, da Angleži sami tukaj podpirajo fašiste.

Toda na drugi strani so tudi znamenja, da so začeli Angleži spreminjati svoje stališče, ter da bodo podprli bolj reprezentativno vlado na Grškem. Doda se je očitalo Angležem, da podpirajo izključno le kralja Jurija, ki se še vedno nahaja v inozemstvu na Angleškem.

Približno mesec dni je tega, kar so poslali Angleži polkovnika Arthur W. Woodhouse-ja na Grško, da bi dognal v razgovorih s temi republikanskimi prvaki, kakšne so razmere in težnje prebivalstva. Polkovnik Woodhouse je dobro znan z vsemi grškimi prvaki odpora, ker je bil med vojno častnik za zvezo med Britanci in grškim odpornim gibanjem in sicer pod navzetim imenom "Kres".

Nekateri posebno ostri opazovalci so mnenja, da je zdaj, ko so se veliki trije sestali v Potsdamu, nastopil trenotek, ko se bo notranji položaj na Grškem temeljito spremenil. Nekateri osebnosti leve so mnenja, da utegne priti v dogledni bodočnosti do bolj reprezentativne vlade. Vse skupaj je zelo različno od temnih in pesimističnih naziranj, katera so izražali še čisto nedavno.

UREDNIKOVA POŠTA

Prispevki pri podr. 48 SANS

Kot običajno vsak mesec, tako tudi za mesec julij objavljamo vse prispevke, kateri so bili sprejeti pri tej podružnici v tem mesecu. Poštilna knjižica tajnika izkazuje sledeče prispevke, ki so jih darovali kot sledi. Za pomožno akcijo. Po \$25.00 družina Frank Rupnik, Slovenski pevski zbor "Slovan"; po \$20.00: Mr. in Mrs. Peter Lustrik; po \$10.00: družina Jack Marinko, Frank Barbič, družina Frank Straus (Trafalgar), Andrew Vičić, E. 260 St., Mr. in Mrs. Louis Florjančič, ker se ni sta mogla vdeležiti proslave Slovenskega dneva, ker sta bila odsotna iz mesta, Primož Perko, družina Joseph Perko ter Frank Matjažič, sedaj bivajoč v Los Angeles, Cal., namesto venca za pokojno sorodnico Louise Činkole, katera je pred kratkim tu v Clevelandu preminila.

Po \$5.00: John J. Prince, councilman v 32. vardi, Jos. Maslo, John Koss, Frank Velkar iz Maple Hgts., gđ. Millie Bartel, društvo "Svoboda" št. 748 SN PJ, društvo "Vipavski raj" št. 312 SNPJ \$3.00 mesečna članarina. Skupno prispevanega tajniku \$193.00.

Mrs. Kalin in Mrs. Cebtron se nabrale ob priliki nabiranja dobrotkov za Slovenski dan 8. julija sledeče vsote: F. Jakoš gostilna \$2.00, Mr. in Mrs. Walland \$2.00, Kovač Dry Cleaning \$2.00, Mary Oblak-Wolf \$3.00, Frank Skrljanc \$1.00, Mr. Frank Jurešič, bivši lastnik Acme Dry Cleaning \$5.00, Jan Zawasky \$1.00, Jennie Beban, lepoticarka \$5.00, Leo Kaušek trgovina \$5.00 in same ste prispevale \$2, ker izročile ste mi skupno \$28.00. Skupno sprejeli pri tej podružnici za v pomoč stari domovini \$221.00.

Na glavni stan SANSa smo odposlali za politično akcijo \$500.00. To je ponovni dober odgovor na nervozne ljudi okrog "A. D." in njih pisana Gabrovska. Nadaljujmo tako dalje, posebno še tisti, ki niste člani SANSove podružnice št. 48 v okrožju S. D. Doma na Waterloo Rd., ste prošeni, da postanete član, članarina letno je \$2.00.

Politična akcija
 Prispevano tajniku: Mr. in Mrs. Louis Lemut \$5.00, Mr. in Mrs. John Tomšič \$5.00, Primož Perko \$5.00, John Koss \$5.00, Geo. Panchur, ker se ni mogel vdeležiti proslave Slovenskega dneva \$5.00, društvo št. 312 SN PJ članarina \$3.00, Mrs. Angela Kalin \$2.00, Jos. Maslo članarina \$2.00, John Gerlica (izročil A. Jankovič) \$2.00, Joseph Kertel \$1.00, Mrs. J. Česnik \$1, skupno \$36.00.

John Zaic izročil od sledečih: družina John Zaic \$5.00, August Valentin \$2.00, družina Anton Kramar \$10.00, Peter Rostan \$10.00. Skupno \$27.00.

Nabiralec Anton Bokal: Za prodane SANSove znake kot novo pridobljene članice SANSU: Frank Celin, Frank Ludwig, Jos. Koporc, John Copič, John Prusnik, Frank Susteršič, vsak po \$2 kot letna članarina za 1945. — Skupno Bokal izročil \$12.00.

Mrs. Paula Klinc ravno tako za prodane znake oziroma pridobljene članice k naši podružnici št. 48: Elenore Klinc, Milka Bradac (Terbižan), Anton Mrak, Anna Urbas, Frank Maras, vsak plačal članarino \$2.00 za tekoče leto. Mrs. Klinc je izročila skupno \$10.00. Dalje izročila Mrs. Kalin še prispevek, darovan po Davey Shoe Store ob priliki nabiranja dobrotkov \$2.00. Torej skupno za politično akcijo smo sprejeli \$87.00. Obojestransko smo sprejeli v mesecu juliju pri tej podružnici \$308.00.

Politična akcija

Težko je ugotoviti, kako se je razvijal neviden enourni boj v ognju in dimu. Ko se je sesula streha šole in so se iskre dvignile visoko pod nebo, je sonce obsijalo mrtve borece. Padli so do zadnjega. Zadnji Nemci so s kopicico mrtvih in ranjenih zapuščali Zafaro.

Četa je izvršila povelje. Borbe VII. korpusa za Žužemberk maja 1944.

Dalje seveda tudi ne pozabite prispevati svojega deleža za pomoč, katera je toliko potrebna, da saj delno pomagamo mi ameriški Slovenci.

Ravno ob zaključku tega poročila, mi je prinesel John Hrovat iz Arcade Ave. \$5.00 v pomoč stari domovini namesto venca za pokojnim Frank Kozlevčarjem. Hvala John in obilo posnemalcev. Ravno tako vsem prav iskrena hvala za vse darove, katere ste prispevali v minulem mesecu, ter upamo, da se bomo še vsi potrudili ob priliki in prispevali vsak po svojih močeh.

J. F. Durn, tajnik št. 48 SANS.

Slrike iz osvobodilne borbe v Sloveniji

Izdal Propagandni oddelek Glavnega štaba Narodne osvobodilne vojske in Partizanskih odredov Slovenije

"Mi smo Titovi borci"

Tretji dan bojev za Žužemberk je dobil komandir čete Ante Tomaž povelje, da s svojo četo za vsako ceno prepreči nadržte Nemcev, ki so hoteli udariti v bok našim enotam, ki so bile že v postojanki. Četa je zasedla položaje okoli šole in v njej. Komandir je pojasnil borcem, da se s teh položajev ne smejo umakniti. "Pokažimo, tovariši, da smo Titovi borci, ki ne odstopajo nikdar, če se od njih tako zahteva!" "Vztrajali bomo in zdržali", je bil odgovor vse čete.

Ves dopoldan je bilo na tem odseku mirno. Tu pa tam se je utrnil strel. Komandir Ante je sedel v šoli za katedrom. Skozilno, na katerem je slonel mitraljez s šarcem, je natančno videl švabe, ki so se zbirali pri Zafari. Vedel je, da se bo kmalu začelo. "Ne smete jih spustiti", mu je rekel komandant. To povelje, ki se je zagrizlo v vso njegovo četo, jih je odmaknilo od vsega drugega dogajanja. Oči so jim žarele v pričakovanju in sovraštvu: "Ne, ne bodo prodrli!"

Nekako opoldne se je pričelo. Več min hkrati se je razletelo pred šolo. Drobci so zažvižgali po zraku in se zarili v stene. Borci so se stisnili k tlom. Nato je sledila druga salva, tretja in tako nekaj minut. Prah in dim jih je ovil. Skozi to od sonca ožarjeno kopreno je mitraljezec na oknu prvi opazil švabe, ki so se vsuli iz Zafare. Dolg rafal je sprostil pričakovane bojev. Nemci so naskakovali v gosti vrsti. Padali so, se zopet dvigali, nekaj jih je obležalo. Ni šlo. Zopet so pričele padati mine. Iz štaba je pritekkel kurir. "Kako je?" Komandir si je obrisal prah z obraza in se nasmehnil: "Kar brez skrbi naj bodo. S te strani jih ne bo." Drugič so švabi pričeli bolj previdno. V dolgi strelski verigi so se plazili in pričeli obkoljevati šolo. "Vsi v šolo", se je razlegel komandirjev glas. Nato so tolkli iz vseh oken. Mine so pričele udarjati po strehi in v zidove. Šola se je stresala in jecala. Dim in prah je silil borcem v pljuča. Ob oknih so se odražale samo njihove siluete. Tedaj je pričela šola goret. Komandir Ante je zdiral po vseh sobah in mirno zapovedoval: "Naprej bombe, potem izpad. Bili se bomo prsa ob prsa. Pripravite nože."

Težko je ugotoviti, kako se je razvijal neviden enourni boj v ognju in dimu. Ko se je sesula streha šole in so se iskre dvignile visoko pod nebo, je sonce obsijalo mrtve borece. Padli so do zadnjega. Zadnji Nemci so s kopicico mrtvih in ranjenih zapuščali Zafaro.

Četa je izvršila povelje. Borbe VII. korpusa za Žužemberk maja 1944.

Dalje seveda tudi ne pozabite prispevati svojega deleža za pomoč, katera je toliko potrebna, da saj delno pomagamo mi ameriški Slovenci.

Ravno ob zaključku tega poročila, mi je prinesel John Hrovat iz Arcade Ave. \$5.00 v pomoč stari domovini namesto venca za pokojnim Frank Kozlevčarjem. Hvala John in obilo posnemalcev. Ravno tako vsem prav iskrena hvala za vse darove, katere ste prispevali v minulem mesecu, ter upamo, da se bomo še vsi potrudili ob priliki in prispevali vsak po svojih močeh.

J. F. Durn, tajnik št. 48 SANS.

Telefonist Lisjak

Telefonist Lisjak je buđen sedel pri svoji centrali. Ves dan sploh ni odložil slušalk. Venomer se je oglašal zvonec in Lisjak je dajal zvezo. "Halo, tukaj Lisjak, halo, halo."

Med tremi visokimi skalami pod gradom Šumberk so se spajale žice Lisjakove centrale in dveh rezervnih telefonskih aparatov. Ves dan so odmevali po gozdu posamezni strel iz pušk in tudi rafali strojníc. Někje daleč so se spopadale naše in sovražnikove izvidnice. Proti večeru je pokanje ponehalo.

V taborišču devete brigade je življenje potekalo običajno. Straže so bile običajne, le patrole so pogosto odhajale na poizvedovanje. Telefonist Lisjak pa je dajal zvezo: "Halo... tu-kaj Lisjak... 'Halo... halo... halo..."

Kar je nekdo pritekkel k centrali in povedal da je opazil par sto metrov od taborišča švabobrance. Izdajalci so izvalili taborišče in nadejali so se, da bodo z nenadnim napadom dobili v roke bogat plen. V taborišču je bilo takoj vse pokonci. Toda še preden so bili obveščeni vsi borci, je že zdral pri kuhinji dolg rafal. Pokalo je vse križem, da so veje kar v snopih padale iz dreves.

Kljub presenečenju, ki je uspelo švabobrancem radi izdaje, se je brigada med srdito borbo premaknila nekoliko višje nad taborišče.

Lisjak je ostal pri centrali. Vedel je, kaj mora storiti: vzdržati na mestu, dokler ne obvesti sosedne jedinice. Na vse strani je iskal zvezo in vpil v telefon: "Halo, centrala... centrala... halo, tukaj Lisjak... napadilo so nas... iz hrbita... da, belogardisti..."

Skupina švabobrancev je prodirala proti njegovemu zaklonu. Očividno so hoteli priti na skale, odkoder bi lahko obvladali popolnoma gol prostor, preko katerega se je morala brigada umikati. Lisjak jih je videl, pa se ni premaknil. Z najbližjo jedinico nikakor ni mogel dobiti zveze. "Halo, tukaj Lisjak... je najmanj že deseti klical v telefon — odgovora ni bilo. Švabobrance so bili le še nekaj korakov oddaljeni, ko se bližnja jedinica oglašila. Sprejela je vest in Lisjak se je oddahnil. Sedaj je storil vse, kar je bilo v njegovi moči.

Komaj deset metrov pod njegovimi skalami je stal domobranec in pošiljal rafal za rafalom za zaščitnimi oddelki umikajoče se brigade. Med vpitjem in streljanjem ni slišal skritega Lisjaka, ki je med tem že opravil svojo dolžnost. Zvezo z bližnjimi edinicami je dobil, pomoč bo prišla. "Počakajte, hudiči izdajalski!"

Vse je trajalo le nekaj trenutkov. Potem je Lisjak z enim zamahom pretrgal vse žice, si vrgel preko rame centralo in oba aparata ter se pognal izza skal. Ravno, ko je dosegel grmovje in se spustil pod rob ceste, so ga švabobrance opazili in užgali za njim. Toda telefonista Lisjaka njihove krogle niso mogle več zadeti.

Brigada je medtem uspešno zavzela nove položaje in zadrževala izdajalske napadalce. Enote, ki jih je obvestil junaški telefonist Lisjak, so krenile takoj v smer borbe. Niti uro potem, ko jih je Lisjak obvestil, so udarile švabobrancem v hrbet. Presenečeni izdajalci so se spustili v divji beg in pustili na bojišču orožje in svoje mrliče.

Še isti večer je telefonist na novem mestu postavil centralo

in vzdrževal zvezo med posameznimi edinicami.

Borbe IX. brigade okoli Šumberka, 1. avgusta 1944.

Transport ni prispel v Grosuplje

Minerji so se tiho približali cesti. Hoteli so preko nje, toda že je zadržala strojnica. Toda so poskušali nekoliko višje. Po prstih, izogibajoč se vsakega kamna, so se pripravljali na prehod. Toda ponoči se sliši vsak najmanjši šum. Zopet se v zraku zablestelo svinčenke. "Ob pol enih pripelje vlak. Sedaj je ura že enajst prog, prog pa moramo podminirati. Vlak ne sme prepeljati vojakov v Grosuplje. Vsi se ne bomo mogli prebiti preko ceste, zato postite, da grem sam."

Tako je nagovoril svoje tovariše osemnajstletni mlajši vojak Mavrin Anton. Preizkušeni miner je bil. Dali so mu eksploziv in že je utonil v temi.

Približal se je cesti. Počasi korak za korakom jo je prečkal. Brez strela. Še bolj tiho se je približal do proge, ki je bila močno zastražena. Ob tirih hodila švabobranska patrola. Mavrin Anton se je stisnil v drevesu. Pridržal je sapo. Ko je patrola odšla je bil v hipu pri tračnicah, podminiral, nastavljal prolece na poteg in že je bil na pet za drevsom.

Pet ali šestkrat je šla patrola mimo. Nič ni opazila. Počasi je tekla ura.

Končno vendarle. Vlak je prihajal. Mavrin se je zadovoljivo nasmehnil. Lokomotiva se je približala. Še malo je počakal, da so prvi vagoni s peskom postali nevarno mesto, potem je postegnili. Sledila je strahovita eksplozija. Na progi je obležal vlak razvalin.

Ko se je zjutraj minerska patrola vrnila, je Mavrin raportiral komandantu: "Transport ni prispel v Grosuplje."

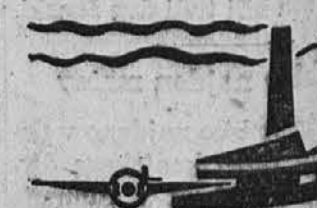
Miniranje proge Ljubljana-Grosuplje; XV. brigade (Dalje prihodnjic)

Ferro Machine Co. pričakuje zvišanje produkcije

Ferro Machine & Foundry Co., ki ima svojo tovarno 3155 E. 66 St., je delala skupno 40 milijonov dolarjev vredno delo za avtno industrijo zadnjih 40 let, za katero je vlivala razne vrste dele pri vozilih. Z nad 50 odstotnim poviškom v produkciji potniških avtov na vidiku, skupno z znatno večjo zahtevo po Diesel motorje, se vodstvo Ferro tovarne nadeja lepe bodočnosti. Mr. John M. Price, predsednik tovarne, pričakuje, da se bo v nedoglednem času primerilo, bo zahteva po Diesel motorjih enaka ali še večja kot pa je navedeno z avtnimi deli.

Dočim se bo glavno povečanje v tovarni pričelo šele po zmagi nad Japonsko, pa so dodatno naročila in povpraševanja za različne dele napravila delo za dodatnih delavcev, poleg 2,000 delavcev, ki so sedaj upošteni. "Z bodočnostjo, ki se nam obeta," pravi Mr. Price, "bodo možje, ki so stalni delavci in delajo sedaj, ali ki bodo upošteni pri Ferru, imeli izvrstno povojno bodočnost. Naše delo je sedaj seveda, večina vojaškega značaja. Ko bo vlada zopet dovolila privatno izdelovanje za civilne potrebe, bo naš izdelek znatno povečan."

WHERE THE FUEL GOES

A PLANT manufacturing aircraft planes in New England burns 800,000 gallons of fuel oil a month.

OGLASAJTE V "ENAKOPRAVNOSTI"

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)

Dvainštirideseto poglavje
Zrtev

Tudi na Braunecku je poglavni ukaz mir. Vse knežjine so po okrašenih z najlepšim svetjem grajskega vrtnarja. Tu po njenih željah izprašujejo ljudje. Dve strežnici ima, ki se menjata, in obe imata zelo hudo službo.

Knez pride vsak dan za četrt ure, vselej, preden odjezdi na Thorstein. K svoji Rožamariji gre šele tedaj, ko že izpolni svojo dolžnost, in po strašni zagrejenosti, ki jo občuti v teh minutah, mu Thorsteinovski zrak ne enkrat tako dobro de.

Knežnja se pritožuje. Toliko je na svetu, ki jih mora sovrati. Sovraži gospoda dvornega svetnika, svoji postrežnici, brauneški veter in brauneško kmetice. Sovraži kneza, — to knez nam dobro čuti — toda prav tako tudi to, da bi ga knežnja še bolj sovražila, če bi ga ne bilo njene oči so globoko obljene in vsa je upadla. Še zmerom ne more mirno sedeti, navaditi se je treba njene neoprčnosti, ki naredi še druge ljudi nestrpne. Dobro ve, da bi do njih peljati z avtomobilom, toda tega ji ne dovolijo, ampak plačujejo drugega šoferja, ki jih koristi. Zraka ji manjka.

Pravkar je tožila nad brauneckim vetrom. Ta dvorni svetnik zelo starokopiten. Novega svetnika bo treba poklicati. Rožamariji so poklicali specialista. Kakoj bo videl, kaj ji manjka in predpisal čisto drugo zdravilo, kakor ta starokopitni svetnik, ki ji priporoča mir. Mir je priporočljiv samo za Rožo, ki zna cele ure trpeti pred se, ne pa za njo.

Knez dva dneva ne sliši nikakšne pritožbe. Knežnja se je odpravila z avtomobilom in se je vrnila domov kakor prerojena. Še ji šla okoli parka. Gospod dvorni svetnik skomiga z rameni in roti kneza, naj ne pusti svoje nikamor same. Vsak dan drvi avto po belih cestah, skozi vasi, kjer kriče mame kakor prestrašene kokoši svojimi otroki. Vožnje knežje zelo dobro denejo. Ne morejo priliti, da ji vračajo zdravilo. Tudi strežnici nista več tako zmedeni.

Tedaj dobi knez nekega dne anonimno pismo, v katerem kmetič nadanj zaradi njegovega odločanja po cestah, ki ograjata vsega prebivalstva Tudi knez sam v avtomobilu. Pismo ga je ujezilo Po moral avto pripeljati mimo, ta hlapec mu je dovolj povedati. Cesta je bila prazna in zaradi tega se ni nič zgodilo. Brzojavil je specialistu in dočkal odgovor, da so avtomobilske vozne prepovedane. Tako je obziral avtomobil spet v veliki gani in njegova žarometna sta došla črn pokrov.

Tisti dan se je knežnja tako zmedla, da je prišel knez ves pošten na Thorstein. Zdej s' ji ostalo nekaj dni sta ji odgovorili obe postrežnici. Nista mogli biti nestrpni na nogah in izprehajajo se tudi ni njuna naloga. S teža- ro se je knezu posrečilo obdržati ženski. Knežnja je rekla: "Saj je neumno, da moram kakšen otrok. In če me že mora spremljati, naj bo kakšen niki drug drugemu podobni. Pravkar je moral biti pokošen in po njem se laže hodi kakor po slabih potih. Tu je velika jelka z zibajočimi se vejami, potem polkrog hrastov. Obstane. "Šarlota," reče, "tu čez pojdem."

Ona ga niti ne sliši. Naravnost v gozd gre, in če hoče ali ne, ji mora slediti. Nekaj korakov pred njim stoji količek Hvala bogu, zdaj sta v gozdu. "Ali ne pojdeva domov, Šarlota? Čas je že!" "Samo še okoli ogla!" Kopicca zmedenih steza. Ali se vračata proti domu ali ne? Šarlota je neutrudna. Naravnost kaže. Tam mora biti voz. Nekaj se sveti skozi jelke Da, tu je spet — travnik, in naravnost pred njima beli količek.

"Šarlota," reče in se opre ob najbližje drevo, "ali misliš, da bi me mogla kakšna moč na tem prekletem svetu spraviti še enkrat čez ta travnik. Zdej pojdeš z menoj takoj domov!" "Ne grem," je uporno odvrnila. "Od danes boš prišel še večkrat na travnik, bratec. Pojdi malo nabirat spominčice, saj jih je še dovolj." "Strašna si . . . z menoj pojdeš domov." "Ne morem, bratec. Ali misliš, da ne bi tudi jaz rada šla. Toda moram iti še enkrat tja. Potem bom imela za danes dovolj." "Šarlota!" je vzkliznil. "Kaj naj to pomeni?" "Oh nikari se ne delaj, kakor ne bi ničesar vedel. Saj vendar veš, da nimam v žilah vode kakor vsi Brauneški." Alfred krije obraz v dlani. "O bog, o bog, Šarlota, kaj si storila! Zakaj si to storila?" "Molči, saj ne veš, kako je bilo. Zmerom iznova moram hoditi sem in tja. Le povej Thorsteinu, da je ne bo ozdravil. O, jaz znam preveč dobro zadeti!" "Tu si stala in si nas čakala? Ti . . . ti . . ."

"Ne," je odvrnila, "nisem vedela, da pride. Kdo pa naj bi mi bil to povedal? Toda hotela sem tu streljati, da bi ona slišala in

da bi se ujezila. Saj noče, da bi kdo streljal. Kristijana sem pustila pri konjih. Pötem sem šla sem. In vi ste mi srnaka preplašili. Pred seboj sem ga videla. Tu sem stala, ne na drugi strani, kakor so gospodje mislili. Zakaj je držala roke tako kvišku? Hotela sem streljati na srnaka. Prst sem držala na petelinu. Tedaj sem videla tebe. Zakaj si prišel tudi ti k njej? "Vse, kar sem ljubila in kar je bilo moje, vse se mi je iznevelo in vse je šlo k njej. Ti si bil poslednji. Moj prstan ima. Brauneškega potomca ima, moja mladost ima. Tedaj je dvignila roke. Kri mi je udarila v glavo . . . in potem je omahnila. Zbežal sem na razpotje Pomelela sem si oči, toda slika ni izginila. Se zmerom je držala roke kvišku, da se je dvigalo cvetje pod večerno nebo. In zdaj moram hoditi čez travnik, sicer obupam. Ali sem kriva? Ali sem morilka?" "Tja sem šla in sem jo videla, kako je ležala v svojih belih obvezah. Nisem več vedela, kakšna je v resnici. Zmerom sem jo videla samo, kako dviga roke in nebo za njo je rdeče. Ali ne stoji tamle . . . tamle? . . . Oh, zdaj je padla Pojdi z menoj, hitro, hitro! Ničesar ne bodo opazili . . ."

In oba odhitita. Brez sape . . . čez travnate poti, do kraja, kjer stoji voz. S težavo dvigne Alfred svojo sestro vanj, in skupaj se odpeljeta na Brauneck. "Kaj boš storil?" je šepnila Šarlota. "Ali boš Thorsteinu povedal?" "Šla sta po stopnicah. "Ne vem," je zastokal. Obstala sta na drugi galeriji, kjer sta imela zvezde nad seboj. Nihče ju tu ni mogel slišati. "Jutri moraš spet priti in me spremiti na travnik. Moraš, kajti tudi ti si kriv. Če ne bi bila videla tudi tebe z njo, tega ne bi storila. Moraš poleg, ker drugi tega ne vzdržijo." "Rajši si še danes poženem kroglo v glavo, Šarlota, in tebi svetujem isto. Kako moreš to vzdržati, Šarlota? . . ."

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

Kruegerjeva noga se še zmerom ni hotela pozdraviti, čeprav ni mogel dvorni svetnik odkriti na njej prav ničesar. Knežnja bo porabila v tednu dni kopico ljudi, če pojde tako dalje Toda, ali ne bi mogel ta Alfred, ki se zdaj tako pregrešno malo briga za svojo sestro in ki jo je le enkrat za nekaj minut prišel pogledat, storiti kaj za njo? Zdej, pravijo, maže na Thorsteinu podlago na platnu, varuje otroke, in vozi konje na izprehod. Alfred ji ni mogel odreči. Pripeljal se je na Brauneck k svoji sestri.

S seboj vzame slugo, ki bo držal konja, ko bosta stala. Sestra ga pozdravi kratko in lede- no, in tudi on ne ve dosti povedati. Vse kaže, da bo prijeten izprehod. Res, na ta izprehod bo Alfred mislil, dokler bo živ. Hodita po poteh, ki jih pozna samo knežnja, po grmovju, in zdaj stojita iznenada na travniku. Travnik se zdi Alfredu zelo znan. Čelo se mu zmrači. Toda, moj bog, saj so vsi gozdni trav-

nički drug drugemu podobni. Pravkar je moral biti pokošen in po njem se laže hodi kakor po slabih potih. Tu je velika jelka z zibajočimi se vejami, potem polkrog hrastov. Obstane. "Šarlota," reče, "tu čez pojdem."

Ona ga niti ne sliši. Naravnost v gozd gre, in če hoče ali ne, ji mora slediti. Nekaj korakov pred njim stoji količek Hvala bogu, zdaj sta v gozdu. "Ali ne pojdeva domov, Šarlota? Čas je že!" "Samo še okoli ogla!" Kopicca zmedenih steza. Ali se vračata proti domu ali ne? Šarlota je neutrudna. Naravnost kaže. Tam mora biti voz. Nekaj se sveti skozi jelke Da, tu je spet — travnik, in naravnost pred njima beli količek.

"Šarlota," reče in se opre ob najbližje drevo, "ali misliš, da bi me mogla kakšna moč na tem prekletem svetu spraviti še enkrat čez ta travnik. Zdej pojdeš z menoj takoj domov!" "Ne grem," je uporno odvrnila. "Od danes boš prišel še večkrat na travnik, bratec. Pojdi malo nabirat spominčice, saj jih je še dovolj." "Strašna si . . . z menoj pojdeš domov." "Ne morem, bratec. Ali misliš, da ne bi tudi jaz rada šla. Toda moram iti še enkrat tja. Potem bom imela za danes dovolj." "Šarlota!" je vzkliznil. "Kaj naj to pomeni?" "Oh nikari se ne delaj, kakor ne bi ničesar vedel. Saj vendar veš, da nimam v žilah vode kakor vsi Brauneški." Alfred krije obraz v dlani. "O bog, o bog, Šarlota, kaj si storila! Zakaj si to storila?" "Molči, saj ne veš, kako je bilo. Zmerom iznova moram hoditi sem in tja. Le povej Thorsteinu, da je ne bo ozdravil. O, jaz znam preveč dobro zadeti!" "Tu si stala in si nas čakala? Ti . . . ti . . ."

"Ne," je odvrnila, "nisem vedela, da pride. Kdo pa naj bi mi bil to povedal? Toda hotela sem tu streljati, da bi ona slišala in

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

Kruegerjeva noga se še zmerom ni hotela pozdraviti, čeprav ni mogel dvorni svetnik odkriti na njej prav ničesar. Knežnja bo porabila v tednu dni kopico ljudi, če pojde tako dalje Toda, ali ne bi mogel ta Alfred, ki se zdaj tako pregrešno malo briga za svojo sestro in ki jo je le enkrat za nekaj minut prišel pogledat, storiti kaj za njo? Zdej, pravijo, maže na Thorsteinu podlago na platnu, varuje otroke, in vozi konje na izprehod. Alfred ji ni mogel odreči. Pripeljal se je na Brauneck k svoji sestri.

S seboj vzame slugo, ki bo držal konja, ko bosta stala. Sestra ga pozdravi kratko in lede- no, in tudi on ne ve dosti povedati. Vse kaže, da bo prijeten izprehod. Res, na ta izprehod bo Alfred mislil, dokler bo živ. Hodita po poteh, ki jih pozna samo knežnja, po grmovju, in zdaj stojita iznenada na travniku. Travnik se zdi Alfredu zelo znan. Čelo se mu zmrači. Toda, moj bog, saj so vsi gozdni trav-

nički drug drugemu podobni. Pravkar je moral biti pokošen in po njem se laže hodi kakor po slabih potih. Tu je velika jelka z zibajočimi se vejami, potem polkrog hrastov. Obstane. "Šarlota," reče, "tu čez pojdem."

Ona ga niti ne sliši. Naravnost v gozd gre, in če hoče ali ne, ji mora slediti. Nekaj korakov pred njim stoji količek Hvala bogu, zdaj sta v gozdu. "Ali ne pojdeva domov, Šarlota? Čas je že!" "Samo še okoli ogla!" Kopicca zmedenih steza. Ali se vračata proti domu ali ne? Šarlota je neutrudna. Naravnost kaže. Tam mora biti voz. Nekaj se sveti skozi jelke Da, tu je spet — travnik, in naravnost pred njima beli količek.

"Šarlota," reče in se opre ob najbližje drevo, "ali misliš, da bi me mogla kakšna moč na tem prekletem svetu spraviti še enkrat čez ta travnik. Zdej pojdeš z menoj takoj domov!" "Ne grem," je uporno odvrnila. "Od danes boš prišel še večkrat na travnik, bratec. Pojdi malo nabirat spominčice, saj jih je še dovolj." "Strašna si . . . z menoj pojdeš domov." "Ne morem, bratec. Ali misliš, da ne bi tudi jaz rada šla. Toda moram iti še enkrat tja. Potem bom imela za danes dovolj." "Šarlota!" je vzkliznil. "Kaj naj to pomeni?" "Oh nikari se ne delaj, kakor ne bi ničesar vedel. Saj vendar veš, da nimam v žilah vode kakor vsi Brauneški." Alfred krije obraz v dlani. "O bog, o bog, Šarlota, kaj si storila! Zakaj si to storila?" "Molči, saj ne veš, kako je bilo. Zmerom iznova moram hoditi sem in tja. Le povej Thorsteinu, da je ne bo ozdravil. O, jaz znam preveč dobro zadeti!" "Tu si stala in si nas čakala? Ti . . . ti . . ."

"Ne," je odvrnila, "nisem vedela, da pride. Kdo pa naj bi mi bil to povedal? Toda hotela sem tu streljati, da bi ona slišala in

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

Kruegerjeva noga se še zmerom ni hotela pozdraviti, čeprav ni mogel dvorni svetnik odkriti na njej prav ničesar. Knežnja bo porabila v tednu dni kopico ljudi, če pojde tako dalje Toda, ali ne bi mogel ta Alfred, ki se zdaj tako pregrešno malo briga za svojo sestro in ki jo je le enkrat za nekaj minut prišel pogledat, storiti kaj za njo? Zdej, pravijo, maže na Thorsteinu podlago na platnu, varuje otroke, in vozi konje na izprehod. Alfred ji ni mogel odreči. Pripeljal se je na Brauneck k svoji sestri.

S seboj vzame slugo, ki bo držal konja, ko bosta stala. Sestra ga pozdravi kratko in lede- no, in tudi on ne ve dosti povedati. Vse kaže, da bo prijeten izprehod. Res, na ta izprehod bo Alfred mislil, dokler bo živ. Hodita po poteh, ki jih pozna samo knežnja, po grmovju, in zdaj stojita iznenada na travniku. Travnik se zdi Alfredu zelo znan. Čelo se mu zmrači. Toda, moj bog, saj so vsi gozdni trav-

nički drug drugemu podobni. Pravkar je moral biti pokošen in po njem se laže hodi kakor po slabih potih. Tu je velika jelka z zibajočimi se vejami, potem polkrog hrastov. Obstane. "Šarlota," reče, "tu čez pojdem."

Ona ga niti ne sliši. Naravnost v gozd gre, in če hoče ali ne, ji mora slediti. Nekaj korakov pred njim stoji količek Hvala bogu, zdaj sta v gozdu. "Ali ne pojdeva domov, Šarlota? Čas je že!" "Samo še okoli ogla!" Kopicca zmedenih steza. Ali se vračata proti domu ali ne? Šarlota je neutrudna. Naravnost kaže. Tam mora biti voz. Nekaj se sveti skozi jelke Da, tu je spet — travnik, in naravnost pred njima beli količek.

"Šarlota," reče in se opre ob najbližje drevo, "ali misliš, da bi me mogla kakšna moč na tem prekletem svetu spraviti še enkrat čez ta travnik. Zdej pojdeš z menoj takoj domov!" "Ne grem," je uporno odvrnila. "Od danes boš prišel še večkrat na travnik, bratec. Pojdi malo nabirat spominčice, saj jih je še dovolj." "Strašna si . . . z menoj pojdeš domov." "Ne morem, bratec. Ali misliš, da ne bi tudi jaz rada šla. Toda moram iti še enkrat tja. Potem bom imela za danes dovolj." "Šarlota!" je vzkliznil. "Kaj naj to pomeni?" "Oh nikari se ne delaj, kakor ne bi ničesar vedel. Saj vendar veš, da nimam v žilah vode kakor vsi Brauneški." Alfred krije obraz v dlani. "O bog, o bog, Šarlota, kaj si storila! Zakaj si to storila?" "Molči, saj ne veš, kako je bilo. Zmerom iznova moram hoditi sem in tja. Le povej Thorsteinu, da je ne bo ozdravil. O, jaz znam preveč dobro zadeti!" "Tu si stala in si nas čakala? Ti . . . ti . . ."

"Ne," je odvrnila, "nisem vedela, da pride. Kdo pa naj bi mi bil to povedal? Toda hotela sem tu streljati, da bi ona slišala in

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

Kruegerjeva noga se še zmerom ni hotela pozdraviti, čeprav ni mogel dvorni svetnik odkriti na njej prav ničesar. Knežnja bo porabila v tednu dni kopico ljudi, če pojde tako dalje Toda, ali ne bi mogel ta Alfred, ki se zdaj tako pregrešno malo briga za svojo sestro in ki jo je le enkrat za nekaj minut prišel pogledat, storiti kaj za njo? Zdej, pravijo, maže na Thorsteinu podlago na platnu, varuje otroke, in vozi konje na izprehod. Alfred ji ni mogel odreči. Pripeljal se je na Brauneck k svoji sestri.

S seboj vzame slugo, ki bo držal konja, ko bosta stala. Sestra ga pozdravi kratko in lede- no, in tudi on ne ve dosti povedati. Vse kaže, da bo prijeten izprehod. Res, na ta izprehod bo Alfred mislil, dokler bo živ. Hodita po poteh, ki jih pozna samo knežnja, po grmovju, in zdaj stojita iznenada na travniku. Travnik se zdi Alfredu zelo znan. Čelo se mu zmrači. Toda, moj bog, saj so vsi gozdni trav-

nički drug drugemu podobni. Pravkar je moral biti pokošen in po njem se laže hodi kakor po slabih potih. Tu je velika jelka z zibajočimi se vejami, potem polkrog hrastov. Obstane. "Šarlota," reče, "tu čez pojdem."

Ona ga niti ne sliši. Naravnost v gozd gre, in če hoče ali ne, ji mora slediti. Nekaj korakov pred njim stoji količek Hvala bogu, zdaj sta v gozdu. "Ali ne pojdeva domov, Šarlota? Čas je že!" "Samo še okoli ogla!" Kopicca zmedenih steza. Ali se vračata proti domu ali ne? Šarlota je neutrudna. Naravnost kaže. Tam mora biti voz. Nekaj se sveti skozi jelke Da, tu je spet — travnik, in naravnost pred njima beli količek.

"Šarlota," reče in se opre ob najbližje drevo, "ali misliš, da bi me mogla kakšna moč na tem prekletem svetu spraviti še enkrat čez ta travnik. Zdej pojdeš z menoj takoj domov!" "Ne grem," je uporno odvrnila. "Od danes boš prišel še večkrat na travnik, bratec. Pojdi malo nabirat spominčice, saj jih je še dovolj." "Strašna si . . . z menoj pojdeš domov." "Ne morem, bratec. Ali misliš, da ne bi tudi jaz rada šla. Toda moram iti še enkrat tja. Potem bom imela za danes dovolj." "Šarlota!" je vzkliznil. "Kaj naj to pomeni?" "Oh nikari se ne delaj, kakor ne bi ničesar vedel. Saj vendar veš, da nimam v žilah vode kakor vsi Brauneški." Alfred krije obraz v dlani. "O bog, o bog, Šarlota, kaj si storila! Zakaj si to storila?" "Molči, saj ne veš, kako je bilo. Zmerom iznova moram hoditi sem in tja. Le povej Thorsteinu, da je ne bo ozdravil. O, jaz znam preveč dobro zadeti!" "Tu si stala in si nas čakala? Ti . . . ti . . ."

"Ne," je odvrnila, "nisem vedela, da pride. Kdo pa naj bi mi bil to povedal? Toda hotela sem tu streljati, da bi ona slišala in

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

med svoje stvari, potem pa je odšel in se hotel izmuzniti po stopnicah. Spodaj so bila vrata zaradi vročine na stečaj odprta, tudi vrata proti zavetju, kjer je ležala Rožamarija. Se videl jo je lahko. Za trenutek je obstal kakor prikovan. Tako lepa je bila . . . komaj se ji je poznalo, da je bolna. Strašna bolečina mu je stisnila srce in odhitel je. Rožamarija je dvignila glavo. "Ali ni bil Alfred?" "Seveda," je dejal Harro. "Zakaj ne pride sem? Kaj mu je?" "Teta Ulrika je vstala in šla za njim. Ujela ga je prav tedaj, ko je hotel stopiti na dvorišče. "Čakajte, mladi gospod! Trikrat je že zagrmelo in ne smete

Stari lovec Kristijan je postal v zadnjem času nekam betežen. Nekaj dni je spremljal knežnjo lovec Krueger, potem pa si je zvil nogo. Doktor sicer na nogo ni mogel ničesar odkriti, lovec pa je hudo stokal, da je otrpla in trda in da ne more stopiti nanjo. Potem je prišel drugi lovec na vrsto. Dvakrat je spremljal knežnjo, potem pa se je nekega večera napil, vrgel pred stari dvorni svetnikom svoj stari klobuk na tla in začel kričati, naj Brauneck hudič vzame. Takšnemu človeku knežnje ni bilo mogoče zaupati, in za kazen so ga prestavili v samotno lovsko kočjo.

Kruegerjeva noga se še zmerom ni hotela pozdraviti, čeprav ni mogel dvorni svetnik odkriti na njej prav ničesar. Knežnja bo porabila v tednu dni kopico ljudi, če pojde tako dalje Toda, ali ne bi mogel ta Alfred, ki se zdaj tako pregrešno malo briga za svojo sestro in ki jo je le enkrat za nekaj minut prišel pogledat, storiti kaj za njo? Zdej, pravijo, maže na Thorsteinu podlago na platnu, varuje otroke, in vozi konje na izprehod. Alfred ji ni mogel odreči. Pripeljal se je na Brauneck k svoji sestri.

S seboj vzame slugo, ki bo držal konja, ko bosta stala. Sestra ga pozdravi kratko in lede- no, in tudi on ne ve dosti povedati. Vse kaže, da bo prijeten izprehod. Res, na ta izprehod bo Alfred mislil, dokler bo živ. Hodita po poteh, ki jih pozna samo knežnja, po grmovju, in zdaj stojita iznenada na travniku. Travnik se zdi Alfredu zelo znan. Čelo se mu zmrači. Toda, moj bog, saj so vsi gozdni trav-

nički drug drugemu podobni. Pravkar je moral biti pokošen in po njem se laže hodi kakor po slabih potih. Tu je velika jelka z zibajočimi se vejami, potem polkrog hrastov. Obstane. "Šarlota," reče, "tu čez pojdem."

Ona ga niti ne sliši. Naravnost v gozd gre, in če hoče ali ne, ji mora slediti. Nekaj korakov pred njim stoji količek Hvala bogu, zdaj sta v gozdu. "Ali ne pojdeva domov, Šarlota? Čas je že!" "Samo še okoli ogla!" Kopicca zmedenih steza. Ali se vračata proti domu ali ne? Šarlota je neutrudna. Naravnost kaže. Tam mora biti voz. Nekaj se sveti skozi jelke Da, tu je spet — travnik, in naravnost pred njima beli količek.

"Šarlota," reče in se opre ob najbližje drevo, "ali misliš, da bi me mogla kakšna moč na tem prekletem svetu spraviti še enkrat čez ta travnik. Zdej pojdeš z menoj takoj domov!" "Ne grem," je uporno odvrnila. "Od danes boš prišel še večkrat na travnik, bratec. Pojdi malo nabirat spominčice, saj jih je še dovolj." "Strašna si . . . z menoj pojdeš domov." "Ne morem, bratec. Ali misliš, da ne bi tudi jaz rada šla. Toda moram iti še enkrat tja. Potem bom imela za danes dovolj." "Šarlota!" je vzkliznil. "Kaj naj to pomeni?" "Oh nikari se ne delaj, kakor ne bi ničesar vedel. Saj vendar veš, da nimam v žilah vode kakor vsi Brauneški." Alfred krije obraz v dlani. "O bog, o bog, Šarlota, kaj si storila! Zakaj si to storila?" "Molči, saj ne veš, kako je bilo. Zmerom iznova moram hoditi sem in tja. Le povej Thorsteinu, da je ne bo ozdravil. O, jaz znam preveč dobro zadeti!" "Tu si stala in si nas čakala? Ti . . . ti . . ."

"Ne," je odvrnila, "nisem vedela, da pride. Kdo pa naj bi mi bil to povedal? Toda hotela sem tu streljati, da bi ona slišala in

Pomladni sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Prisedil I. H.

(Nadaljevanje)

— Tukaj ne more biti vse v redu, — mrmra stariček predse. — Ne ve, da je tukaj, navzlic temu, da mu je pisala, da ne more priti. Čudno, čudno, — ali je mogoče s kom drugim? Toda to bi bila sramota. Ne, ne!

In Berger gre dalje h grobu, katerega je moral oskrbovati, da je porezal nekaj vrtnic, katere je dež poškodoval.

Wolf ni videl Marije. Polglasno je klical njeno ime. Dobil ni nikakega odgovora. Mogoče se je stariček vendarle zmotil. Toda zopet ni bilo mogoče, saj ga je pozdravila. Težko sede na klop, da si vsaj za trenutek zbere svoje misli. Mraz je objemal njegovo srce in napolnjevala ga je mučna bojazen.

Kaj je Marija iskala tukaj, ko je njemu odklonila sestanek? Ali se ga je že naveličala? Ali je bila njena nedolžnost samo hlimba in laž? Dobro, to je bila sedaj najboljša rešitev zanj. Nič mu ni bilo več na poti. Prost je bil in se je mogel poročiti z Gabrijele in živeti brezskrbno.

Zakaj pa ga je tako spreletaval mraz, ako je mislil na to? Norec se je zdel sam sebi. Siloma se je otrsel težkih misli in je skočil na noge. Vse je bila velika neumnost. To so bili samo strahovi, ki so se mu podili po mozganih.

Marija je bila njegova, samo njegova, ki mu ni mogla postati nezvesta.

Ko je ravno hotel kreniti na stransko pot, je tik pred njim šel čez cesto nek mladenič in je izgledalo, kot da se mu zelo mudi. Wolf ga naglo pogleda in vidi vitko, elegantno oblečeno postavo, bled, droben, gladko obrbit obraz z lepimi potezami. Izgledal je kot umetnik.

Čudna prikazen na pokopališču in še posebno ob tem času. Mogoče je tudi on imel kako deklico, ki se je sestal na tem mestu. Skoro nehote gre Wolf po isti poti, po kateri je šel mladenič. Tedaj zapazi na tleh ženski žepni robec. Pripogne se in ga pobere. V nos mu zadiši parfum, katerega je imela Marija najrajši. Razburjen ogleduje robec, želeč najti ime. In ko ga najde, tedaj mu roka omahne in globoko vzdihne. Robec je takoj spoznal, ker ji ga je sam podaril in je nosil v oglu vtakano ime. Marija!

To je tedaj bilo, zakaj ni prišla — pozelela si je izpremembe — svoje srce je dal ničvrednici. Mogoče je celo v objemu svojega ljubimca zabavljala proti njemu, češ, da je dolgočasen. Najbrže je kak umetnik bolj znal zabavati jo, kot pa on s svojo premišljeno pozornostjo. In tedaj ga zgrabi divja jeza, da bi najrajše uničil vse okoli sebe. Z globokim vzdihom sede na klop.

Obvladovala ga je samo ena misel: Marija mu je nezvesta, ona, ki jo je tako vroče ljubil, mu je lagala — svoje najboljšje, najsvetejše moško čuvstvo je položil pred noge ničvredne ženske. Kdo ve, koliko jih je že pred njim zmedla s svojimi očmi in jih osrečila s svojo naklonjenostjo. Niti mislil ni na to, da bi še bila v bližini, da bi jo mogoče še mogel najti. Obšla ga je nepopisna bolelost, v kateri je vse drugo utonilo.

Tako ga najde Berger, čigar korakov Wolf ni niti slišal. Globoko ginjen opazuje stari mož Wolfa. Zopet stopi par korakov nazaj in naznani nato svoj prihod z glasnim kašljanjem.

Wolf skoči pokonci; nikomur, ki bi prišel mimo, ni bilo treba videti njegove bolečine.

— Gospod poročnik, — pravi

Berger prisiljeno veselo, — ali ste govorili z gospodično?

Wolf samo odmaje z glavo.

— Ne? — Šele pred nekaj minutami sem videl gospodično Marijo. Hotel sem še zaklicati za njo, da ste tukaj, toda mudilo se ji je, da je nisem mogel dohiteti.

— Verjamem, — pravi Wolf bolesto, — kajti nek mladenič, s katerim je najbrže bila skupaj, je tudi pravkar naglo šel mimo mene.

— Tako, tudi njega ste videli? Kmalu za Marijo je tudi on odšel s pokopališča.

S pomilovanjem gleda Berger mladega častnika, ki je sedel globoko zamišljen. Rahlo ga prime za ramo, rekoč: — Kvišku glavo, gospod poročnik! Ne bodite tako žalostni.

— Ali nimam dovolj vzroka za to, Berger? Ali ni dovolj bridko, da me je deklica, ki sem jo tako zelo ljubil, varala?

— Ali pa ste o tem prepričani?

— Ali ni to dovolj jasno? — zakliče Wolf in skoči na noge, — da mi odpiše, da ne more priti in je potem tukaj na istem prostoru z drugim?

— Ali ste jo pa tudi videli s kom drugim? — vpraša resno Berger.

— Berger, nikar me ne napravite neumnega. Ali ni to vse tako prepričevalno? Saj sami ne verjamete, kar govorite.

— Navidez je vse proti vam, — govori Berger počasi, — toda nikakor še ne verjamem kaj takega o gospodični Mariji, ki je tako dobra in ljubeznjiva.

— Da, tako dobra in ljubeznjiva, — ponovi žalostno Wolf. — O, Berger, ako bi vedeli, kaj mi je bila — domovina, stariši, sreča — in zdaj je vsemu temu konec.

— Počakajte, gospod poročnik, govorite še prej z njo.

— Ne — odvrne Wolf razjarjen.

— Nikdar ne smete obsoditi človeka, dokler nima priložnosti pojasniti. Kdo ve, kaj jo je gnalo v to laž. Saj še ni dokazano, ako je bila skupaj s kakim tujim človekom.

Prividno je zamolčal, da ju je videl skupaj, samo da bi Wolfa potolažil.

— Kar tako vendar ne boste uničili sreče, gospod poročnik, nad katero je mogoče sam ljubi Bog imel svoje veselje.

— To pravite, Berger? — No, čojšnji večer je pretrgal vsako vez med njo in menoj. Ne morem je več videti. Kar je meni storila, naj ji Bog odpusti. Zdaj pa moram iti. Težko, če se bova še kdaj videla, Berger. Hvala vam za vse in pozdravite svojo gospo. Lahko noč!

Wolf mu ponudi roko; ko mu Berger iskreno stisne roko, pravi:

— Ne vzemite si preveč k srcu, gospod poročnik. Prej še preiščite — nikar naj ne bo to vaša zadnja beseda. —

Wolf samo maje z glavo, nato pa odide.

Berger žalosten gleda za njim.

— Revež mrmra stariček, — ako ima prav, tedaj deklice ni vredno, da jo še kdaj solnce obisi.

Wolf gre na postajo; v njegovih prsih je divjal boj. Silil se je, da ne bi mislil na to, kar mu je današnji dan prinesel huđega. Moral je imeti čisto glavo, da bo lahko prenesel vse ono, kar ima še priti.

Ni dolgo čakal, ko pride vlak. Gleda po vozovih in kmalu zagleda, da prihaja iz voza drugega razreda odličan gospod, v katerem spozna svojega očeta. Naglo mu stopi nasproti in ko ga pogleda, v njegovih očih poln obraz, ga obide ginjenost — ničesar drugega ni čutil, kot brezmejno usmiljenje in brez vsake besede ga objame.

— Moj sin, moj sin! — govori oče in položi svojo glavo za trenutek na sinovo ramo.

Brez besed gresta proti izhodu. Wolf naroči vóz in se odpeljeta v njegovo stanovanje.

— Saj ti je prav, papa, da boš stanoval pri meni in zvečer bova tudi jedla v moji sobi.

— Meni je vse prav, odloči ti, — pravi oče.

Sluga je pogrnil mizo in vse pripravil. Ko sedeta, pravi sin: — Takoj, papa, zdaj jej — pokrepčaj se po dolgi poti; bil si precej dolgo na poti.

Oče si z rokami pokrije oči. — Ne morem ničesar jesti, — pravi tiho.

— Na vsak način moraš jesti, — pravi Wolf odločno, in mu dene na krožnik najboljšje kose. Tedaj pa ga oče prime za roko in ga poljubi.

Wolf mu jo naglo odtegne in vpraša:

— Kaj delaš, papa? Menda ne! — Sam se je silil jesti, dasi ni imel nobenega teka. Pred njegovimi očmi je stala Marijina podoba v vsej svoji čarobni lepoti. Ali so mogle te oči, te ustnice tako sramotno lagati? Globok vzdih se mu izvije iz prsi.

Prestrašen ga pogleda oče in vpraša: — Kaj ti je?

— Nič, oče. Samo malo sem izmučen, ker sem zadnje dneve, posebno pa danes imel trdo službo. — Kaj, ali si že gotov? — Potem pa bi lahko Viljem pospravil. Nimam namreč nobene druge sobe.

Pozvoni in sluga naglo pride ter ročno izvrši Wolfova povelja.

Med tem pa oče hodi nemiren po sobi. Bilo je še nekaj, česar se še nista razgovorila oče in sin. Videti je bilo, da ga nekaj teži, pa ni mogel najti prave besede, da bi pričel. Tedaj pa obstoji njegov pogled na Marijini sliki, ki je stala na pisalni mizi. Vzame jo v roko.

— Kdo je to? — zakliče začuden. — Kako krasen obraz! V resnici, imaš dober okus.

Pri teh očetovih besedah Wolf pordeči, ozre se v stran in ničesar ne reče. Pazno zopet postavi sliko na prejšnje mesto. Zopet nastane mučen molk, katerega prekine Wolf, ko reče: — Ali hočeš kaditi, papa?

Tam-le na mizi najdeš vse. Saj poprej si tako rad kadil.

Tedaj pa se stari baron oju-nači, stopi k sinu, prime ga za roko in pravi s tresočim glasom: — Sin moj, mnogo se ti imam opravičiti. Sam ne vem, kako bi začel, da bi ti priznal — razne nesrečne okolščine — moral sem biti brez razuma! Moja žena — oh, Wolf —

— Nehaj, papa, že vem —

— Ti veš? Odkod? Ali je Ervin?

— Ne, — Ervin mi je samo namignil, da te je nekaj težav-

nega pripeljalo k meni. Nisem si mogel razložiti, kaj — dokler mi ni danes bila predložena menica z mojim podpisom, ki poteka 30. tega meseca — tedaj jutri!

Oče se obrne v stran; sinu ni mogel pogledati v oči, Wolf pa nadaljuje:

— Po prvem presenečenju sem označil podpis za svoj, ker sem slutil — dovolj —

— In zapadla vsota? — vpraša baron s skoro umirajočim glasom.

— Je nimam! — pravi Wolf. Oče ga prestrašen pogleda. — Nimaš! Toda, kaj pa boš? Ali ni nikakega izhoda?

(Dalje prihodnjik)

Christmas in July

Recruiting of 65,000 additional workers for railroads, needed urgently to carry out the army's re-deployment program, gets under way in Chicago with Cpl. Edward Solotke, 6th service command M.P., decked out as Santa Claus in this Christmas in July crisis.

U blag spomin

ob peti obletnici kar je umrl naš ljubljeni soprog in dobri skrbni oče

Anton Kovačič
Zatisnil je svoje blage oči dne 6. avgusta, 1940

Pet let je že poteklo, odkar zapustil si Ti nas, nam vsem težko je pri srcu ker je to bridka izguba za nas.

Pet let je že poteklo odkar počivaš v hladnem grobu srce zlato Tvoje našlo je počitek rešen zdaj si vseh skrbi.

Ljubljani soprog in oče mili, v spominu vedno med nami živis, nihče ne ve kako Te pogrešamo nihče ne sluti naše bridke žalosti.

ZALUJOČA SOPROGA URŠULA IN OTROCI
Cleveland, O., dne 6. avg. 1945

Oglašajte v --- Enakopravnosti

Za delavce Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKESKE ZA HIŠNE SLUŽABNICE
ZA POSLOPIJA V DOWNTOWN
ZA VES DAN ALI DELNI ČAS
Polni čas šest večerov v tednu od 5.10 pop. do 1.40 zj.
Stalno delo—Zahteva se izkaz državljanstva—Zglasite se
Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 901
od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah
The Ohio Bell Telephone Co.

500 POVOJNIH DEL

FERRO POTREBUJE TAKOJ MOŠKE ZA

- Livarje
- Brusače
- Chippers
- Coremakers
- Težake

Mi vas izurimo

Ferro Machine & Foundry Co.

3155 EAST 66th STREET

MOŠKI ZA SPLOŠNO TOVARNIŠKO DELO

Sirojni delavci
Električarji — Millwrights
Press operatorji
Dobra plača od ure in od komada

Truscon Steel Co.

6100 TRUSCON AVE.
od Broadway in E. 55th St.

Mali oglasi

B. J. RADIO SERVICE

1363 E. 45 St. HE. 3028
Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatih

Dajte vaš fornez sčistiti sedaj. Boljša postrežba in boljše delo. Fornez in dimnik sčiščen po "vacuumu."
\$4 do \$6

National Heating Co.

Postrežba širom mesta
FAirmount 6516

CVETLICE ZA VSE SLUČAJE

Venci, šopki, corsages itd.
DELL BRAMLEY
FLORAL SHOPPE
1264 East 71st Street
nasproti cerkve sv. Frančiška
HEnderson 0750

Uradnice podr. št. 14 S. Ž. Z.

Presednica, Frances Rupert, 19301 Shawnee Ave.; podpredsednica, Antonija Svetek; tajnica, Frances Klein, 19407 Muscoka Ave., IV. 4820; blagajničarka, Pauline Sajovec; zapisničarica, Mary Yapel; nadzornice: Frances Globokar, Frances Grčman in Frances Štupica. Seje se vršijo vsak prvi torek v mesecu.

Društvo Sv. Ane, št. 4 S. D. Z.

Presednica, Julija Brezovar, 1173 E. 60 St.; podpredsednica, Jennie Stanonik; tajnica, Mary Bradač, 1153 E. 167 St.; zapisničarica, Genovefa Zupan; blagajničarka, Josephine Oražem, 6326 Carl Ave.; rediteljica, Mary Pristov; nadzornice, Anna Erbežnik, Jennie Suvak, Rose L. Eršte. Društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki v Clevelandu in bližnji okolici. Društvene seje so vsako drugo sredo v mesecu. Začetek ob 8. uri zvečer v Slov. nar. domu, 6417 St. Clair Ave., soba št. 1.

Kovaški pomočniki

Kurjači

Drop Hammer

Plača od ure in komada

Steel Improvement

& Forge Co.

970 E. 64 ST.

severno od St. Clair

EN 8200

Mali oglasi

Beauty operator

dobi dobro službo; moški izurjena. Dobra plača. Poslovni pri Gloria's Beauty Shoppe, Addison Rd., HE. 6466.

Ženska

srednje starosti dobi službo; dober dom, kjer bi opravljal gospodinjska dela in skrbo za dva otroka. Plača po dogovoru. Katera želi, naj pusti svoj slovo v uradu tega lista.

Izreden nakup

2 krasni hiši, vsaka za \$1000; zino; na novo barvane, 8 sobami; nahaajajoči se na sell Ave., od E. 68 St. in S. Ave. Nenavaden nakup za \$8900. Požurite se in se kajti ta posebnost ne bo dolgo. Pokličite GL 3514.

NAPRODAJ

je radio, pohištvo, preproga in stoli, posoda, kuhinjska oprema, slike, itd. Lastnik primoran prodati, zato je skrajno nizka. 7502 St. Ave., HE 1090.

VSE KARKOLI

potrebuje se od zobozdravnika; bodi izvelenje zob, zob in enako lahko dobiti še polno zadovoljstvo v župniku, ne da bi zgrubili dosti časa. Vse delo je kadarkor vam čas pripadati ni naslov:

vhod na 62. cestni
Knausovo poslovanje
6131 St. Clair Ave.

Zavarovalnica

proti ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam itd. preskrbi JANKO N. ROČAR, 6208 SCHADE AVE. POKLICITE: ENdicott 0714

NOVA IZDAJA

Angleško-slovenske besednjak

(English-Slovene Dictionary)
Sestavil Dr. F. J. ...
Cena \$5.00

Dobi se v uradu ENAKOPRAVNOSTI
6231 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio

Superforts All Over Japan

Three B-29 superfortresses are seen in flight over Fujiyama, Japan, during recent strike against the enemy. The famous Fujiyama volcano forms a colorful backdrop for the big bombers. Some "authorities" claim that the entire island can be wrecked by unloading tons of bombs into the mouth of Fujiyama and other Japanese active volcanos.

GET YOUR NEWSPAPERS, MAGAZINES AND OTHER WASTE MATERIALS INTO THE HANDS OF UNCLE SAM THE QUICKER WAY.

FROM YOUR HOME TO THE MILL IN THIRTY-SIX HOURS.

CALL HENDERSON 5357

THIS IS THE WAY I CAN USE THEM!

SALVAGED TIN CANS WASHED AND FLATTENED